

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Ихти*, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИ*, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радослава М. Йорданова

при участието на секретаря Лиана Цв. Тенекева
като разгледа докладваното от Радослава М. Йорданова Административно наказателно дело № 20221840200330 по описа за 2022 година

производство по чл. 58д и сл. от ЗАНН

И. К. С. ЕГН ***** от гр. *, ж.к. „*“, * е обжалвал наказателно постановление № 574/04.05.2022 г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура, с което на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1800 лева.

В жалбата се твърди, че не е извършено твърдяното административно нарушение, тъй като била закупена маршрутна карта.

Въззиваемата страна, в писмено становище оспорва жалбата, като се твърди, че несъмнено е установено, че жалбоподателя не е бил заплатил дължимата тол такса за движение по републиканската пътна мрежа.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност и съобразно с чл. 18 НПК, приема за установено следното:

На 26.11.2021 г. товарен автомобил „*“, рег. № **, управляван от И. С., се намирал на ГКПП „Илинден“ в направление излизане от Република България, когато проверяващите го митнически служители – св. В. М. и * Г., при проверка в системата установили, че за автомобила е констатирано движение по републиканската мрежа на 12.11.2021 г. на път А-1, км 54+150, тунел „Траянови врата“, за което не е била заплатена пътна такса. С. бил поканен да заплати компенсаторна такса, но той отказал, поради което му е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 554/26.11.2021 г. за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а ЗДвП.

От изисканата справка от Национално тол управление се установява, че за товарния автомобил рег. № ** на 12.11.2021 г. е била закупена маршрутна карта със заявен маршрут * – София, Ботевградско шосе – ГКПП Видин, като видно от представената визуализация на маршрута, автомобилът е следвало да премине от гр. * през гр. * и гр. *, след което да

продължи по АМ „Тракия“ през пътен възел Мухово.

Съгласно представената справка от бензиностанция „*“, гр. * монтираният терминал за самообслужване за продажба на ел. винетки и маршрутни карти позволява да се визуализира маршрутната карта преди закупуване, като след заплащането на таксата картата се предоставя на клиента под формата на касов бон, в който е описана начална, крайна и междинни точки, но не е визуализирана като маршрут.

От представената по делото разписка за маршрутна карта, издадена от БГ Тол за товарния автомобил рег. № ** е била закупена маршрутна карта с период на валидност от 10,38 часа на 12.11.2021 г. до 10,29 часа на 13.11.2021 г., за маршрут * (II-84)-София „Ботевградско шосе“ (А-2, А-6)-ГКПП Видин (Т-1).

Съгласно справката от Агенция „Пътна инфраструктура“ път II-84 е от границата на ОПУ Благоевград до с. *, от с. * до гр. * е път III-842, а от гр. * до границата с ОПУ София е път I-8.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и атакуваното НП, с което на И. С. на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП е наложена глоба в размер на 1800 лева

С оглед възприетото от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Актът и наказателното постановление са издадени от териториални и материално компетентни органи съобразно чл. 189е, ал. 1 ЗДвП и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяна на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминатото разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

За движение на товарните превозни средства с обща допустима максимална маса над 3,5 тона се дължи заплащане на тол такса. В чл. 10б, ал.1 и 2 от Закона за пътищата е предвидено, че тол таксите се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък, като контролът при навлизане и излизане на пътното превозно средство по платената пътна мрежа, отчитането на изминатото разстояние, както и заплащането на тол таксата се извършват чрез Електронна система за събиране на тол такси. В ал. 3 на чл. 10б от Закона за пътищата е посочено, че тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, като заплащането □ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки

Съгласно чл. 167а, ал. 3 ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства

относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата.

В чл. 179, ал. 3а ЗДвП е предвидено, че водач, който управлява пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

В случая от обективна страна се установи, че на 12.11.2021 г. електронната система за събиране на пътните такси е засекла товарния автомобил с рег. № **, който се е движел по АМ „Тракия“, района на км 54+150, който участък е част от платената пътна мрежа и е създала доклад за извършено нарушение, тъй като този сегмент от пътя не е бил включен в обхвата на закупената от жалбоподателя маршрутна карта.

Настоящият състав приема, че макар и обективно да е било допуснато нарушение на чл. 179, ал. 3а ЗДвП, тъй като района на АМ Тракия при тунел „Траянови врата“ не е бил включен в обхвата за заплащаната от страна на жалбоподателя маршрутна карта, то деянието му е малозначително, доколкото отклонението от заплатения маршрут е незначително.

За да достигне до този извод съдът съобрази обстоятелството, че предвидения в чл. 179, ал. 3а ЗДвП размер на наказанието противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (Директива 1999/62/ЕО). Цитираният текст от Директива 1999/62/ЕО въвежда задължение за държавите-членки установените наказания за нарушение на директивата да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Съгласно практиката на съда на Европейския съюз (съединени дела С-497/15 и С-498/15) чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3а ЗДвП е абсолютно определена, т.е. фиксирана и не предвижда възможност за преценка на конкретните факти и тежестта – размерът на наказанието е еднакъв без да се прави разлика дали е налице отсъствие на каквото и да е плащане на таксата или плащането се отнася до различен маршрут, какво е отклонението от заплатения маршрут и пр.

В този смисъл според настоящия състав предвиденото в чл. 179, ал. 3а ЗДвП наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62 поради нарушение на изискването за пропорционалност. Както е известно при нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата.

Следва да се има предвид и, че в чл. 12 ЗАНН е посочено, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на административно наказание не е, а и не следва да бъде самоцел на държавата – то трябва преди всичко да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. Този принцип се извежда от разпоредбата на чл. 35, ал. 3 НК, според който наказанието трябва да е съответно на извършеното престъпление,

т.е. по арг. от чл. 11 ЗАНН и административното наказание трябва да е съобразено със степента на засягане на обществените отношения от извършеното административно нарушение.

В националната ни съдебна практика е изяснено, че спазването на принципа за пропорционалност се осъществява чрез преценката по чл. 28 ЗАНН, който урежда процедурата при извършването на маловажни административни нарушения.

Тук обаче следва да се има предвид разпоредбата на чл. 189з. (нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 24.12.2021 г.), съгласно който за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

Затова и настоящият състав приема, че с цел преодоляване на противоречието с общностното право предвид непропорционалния размер на предвидената санкция следва да приложи чл. 9, ал. 2 НК на основание чл. 11 ЗАНН. За да достигне до този извод съдът съобрази обстоятелството, че допуснатото от страна на С. нарушение въздейства върху реда на държавно управление /вж. чл. 6 ЗАНН/ в толкова ниска степен, че използването на административнонаказателната принуда е обществено неоправдано, доколкото отклонението от заплатения маршрут е едва няколко километра.

В този смисъл според настоящия състав, след като извършеното от страна на жалбоподателя административно нарушение е малозначително, то атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което и следва да бъде отменено.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 574/04.05.2022 г. на началник отдел „Контрол и правоприлагане в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-София област.

Съдия при Районен съд – Ихти*: _____